

'Meyve bahçesinde hangi önemli hastalıklara karşı kış ilaçlaması önemli bir etkiye sahiptir'

Автор(и): Растителна защита
Дата: 23.02.2022 Брой: 2/2022

Sağlıklı Bir Meyve Bahçesi İçin İpuçları

Kış ilaçlaması, kışlayan hastalık ve zararlı rezervinin büyük bir kısmını yok ettiği için çok önemli bir önlemdir. Ayrıca, bahçede önemli ölçüde iyi bir fitosaniter durum sağlar ve vejetasyon döneminde zararlı mücadelesini büyük ölçüde kolaylaştırır.

Kış ilaçlaması, kış sonunda, soğuklar geçtikten sonra – Şubat ortasından ağaç tomurcuklarının şişmesine kadar, yani kış dinlenmesi sona erdiğinde (genellikle Mart ayının ikinci yarısında) yapılır. Bu işlem kuru ve nispeten ılık havalarda yapılır, çünkü sıcaklık 0°C'nin altındaysa ve rüzgarlıysa, ilaçlı su dallara zarar verebilir ve üzerlerinde

donabilir. Kış ilaçlaması, çok sayıda zararlıya karşı oldukça etkili olmasının yanı sıra, çevre dostudur – vejetasyon dışı dönemde gerçekleştirilir.

Kış İlaçlamasının Önemli Noktaları

- Zararlılara karşı kış ilaçlaması, sadece ekonomik zarar eşiğinin üzerinde kanıtlanmış bir popülasyon yoğunluğu varsa gereklidir. Hastalıklar için ise zorunludur!
- Kış ilaçlamasından en iyi etki, tomurcuklar şişmeden hemen önce yapıldığında elde edilir. Bu dönemde böcek ve akarların kışlayan evrelerinin gelişimi başlar. Yumurta embriyosu ileri bir gelişim aşamasındadır ve kışlayan tırtıllar ile ergin böcekler kış barınaklarını terk ederek ağaç dalları boyunca hareket eder.
- Bitki koruma ürünleri ve emeğiniz, doğru şekilde ilaçlama yapmazsanız boşa gidecektir. Zararlıların en sık biriktiği dalların, ince sürgünlerin ve dallanma noktalarının tüm kısımlarını ve ayrıca gövdeyi ilaçlı su ile iyice ıslatın. Başka bir deyişle, tüm ağacı *"yıkayın"*.

Kış İlaçlaması İle Bahçede Hangi Önemli Hastalıklar Kontrol Altına Alınır

Şeftali Yaprak Kıvrıcıklığı

Şeftali yaprak kıvrıcıklığı, öncelikle şeftaliyi etkileyen, ancak kayısı ve nektarin için de tehlikeli bir hastalık olan en yaygın hastalıktır. Etmeni, askosporlar halinde tomurcuk pulları ve dalların yüzeyinde kışlayan bir mantardır (*Taphrina deformans*). Erken ilkbaharda, yağmur ve çiğ sırasında, bu sporlar patlamak üzere olan tomurcukları enfekte eder. Enfeksiyon bunlardan yapraklara geçer ve yapraklar en şiddetli şekilde etkilenir – kalınlaşmış doku nedeniyle kıvrılırlar, bu doku açık renklidir, daha sonra pembeden kızıl kırmızıya döner. Sürgünlerde açık yeşilden pembeye kadar renkli, kabarcık benzeri küçük şişkinlikler oluşur ve sürgünler kısa kalır. Serin, yağışlı ve uzun süren bir ilkbaharda hastalık kitlesel ölçekte gelişebilir.

Şeftali çeşitleri yaprak kıvrıcıklığına karşı farklı duyarlılığa sahiptir. Redhaven ve Rubired az duyarlıdır; orta derecede duyarlı olanlar Garrison, Dixired, Somerset, Cresthaven, Glohaven'dır; ve duyarlı olanlar ise – Plovdiv 2, July Elberta, Armgold, Blake, Collins, Hale, Mayflower Bouquet, Elberta ve diğerleridir.

Şeftali yaprak kıvrıcıklığının kontrolü için iki ilaçlama yapılır: ilki erken kış ilaçlaması – sonbaharda yaprak dökümünden sonra, ikincisi geç kış ilaçlaması – tomurcuklar şişmeden önce. Her iki ilaçlama için de klasik ürün kullanılabilir – %1-2 Bordo Bulamacı, dalların ve tüm ağacın iyice ıslatılması şartıyla.

Kimyasal mücadele aşağıdaki bitki koruma ürünleri ile de yapılabilir:

Champion WP - %0.3; Funguran OH 50 WP – %0.15; Kodimur 38 FLO – 320-400 ml/ha; Kodimur 50 WP - 240-400 ml/ha; Copper Key – 240-300 g/ha; Kocide 2000 WG – 155-285 g/ha; Coprantol Duo – 400 g/ha; Airone SC – 400 ml/ha; Captan 80 WG – 250 g/ha; Merpan 80 WG – 375 g/ha; Syllit 544 SC – 165 ml/ha

Erken Kahverengi Çürüklük

Erken kahverengi çürüklük, meyve ağaçlarının çok ciddi bir hastalığıdır. Çiçeklerin "yanmasına", meyve tomurcuklarının solmasına, sürgünlerin zarar görmesine ve meyvelerin ölümüne neden olur. Etmeni, miselyum halinde mumyalaşmış kurumuş meyvelerde, etkilenmiş çiçeklerde ve yoğun zambak akıntısının gözlemlendiği sürgünlerdeki kanser yaralarında kışlayan mantardır (*Monilinia laxa*). İlkbaharda, miselyum 5°C'nin üzerindeki sıcaklıklarda ve bol nem varlığında çok sayıda spor üretir. Hastalık en şiddetli şekilde kayısı, erik, kiraz ve vişneyi etkiler. Elmayı da etkiler.

Erken kahverengi çürüklükle mücadelenin temel amacı, enfeksiyon kaynağını minimuma indirmektir. Bu nedenle, sanitasyon önlemleri özel önem taşır – bahçeden mumyalaşmış meyvelerin uzaklaştırılması ve kurumuş dalların sağlıklı dokuya kadar budanması. Uygun budama da önemlidir, çünkü sadece iyi bir havalandırma sağlamakla kalmaz, aynı zamanda meyve tomurcuklarının uygun şekilde düzenlenmesini sağlayarak dalların meyveleri yaralamasını önler.

Kış ilaçlaması, bitki kısımlarında biriken spor inokulumunu yok eder ve çiçeklenme döneminde kitlesel bulaşmayı önler.

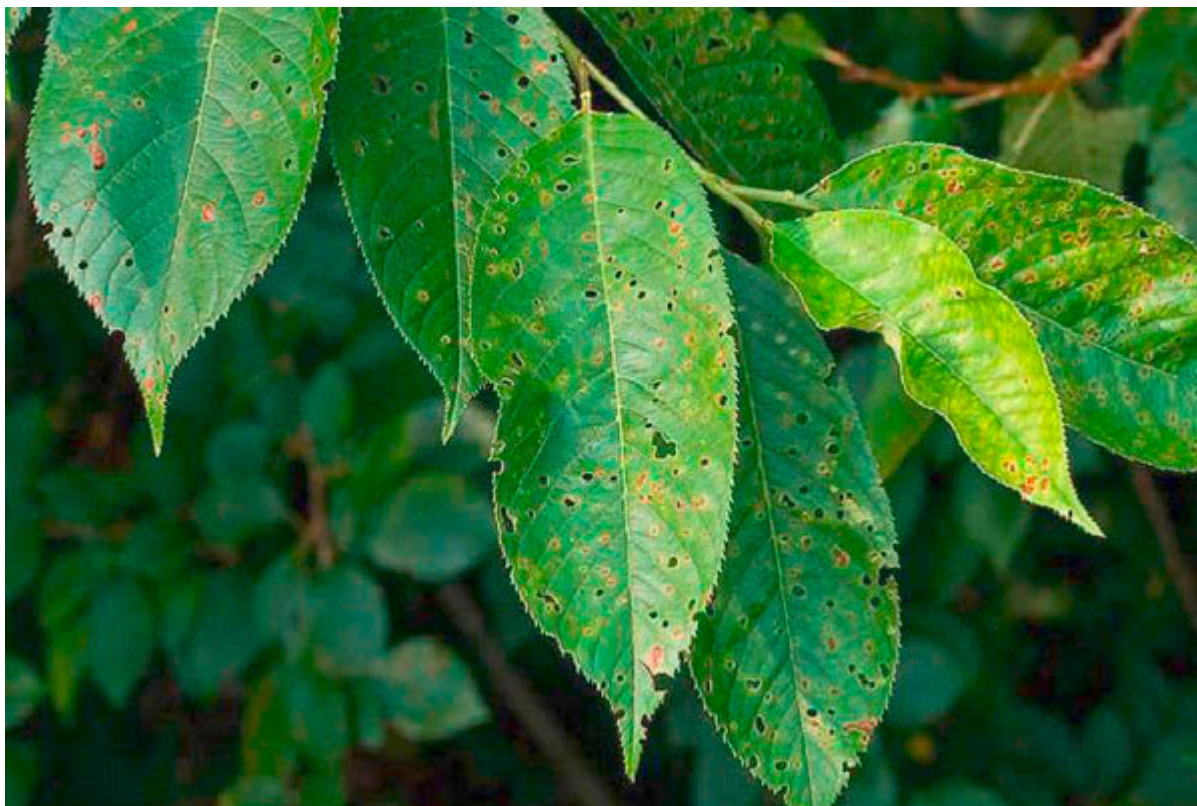
Mücadele için kayıtlı fungusitler:

Captan 80 WG – 150-180 g/ha, Bordo Bulamacı 20 WP – 375-500 g/ha, Kocide 2000 WG – 185-280 g/ha, Funguran OH 50 WP – 150-250 g/ha, Champion WP, Champ WP, Macc 50 WP – 300 g/ha, Vitra 50 WP, Cuproxy 50 WP – 150 g/ha, Delan 700 WDG (şeftalide) – 50 g/ha, Difcor 250 EC – 20 ml/ha, Karamba 2.5 EW – 300 ml/ha, Prolectus 50 WG (şeftali ve nektarinde) – 80 g/ha, Signum WG (şeftalide) – 30 g/ha, Systhane 20 EW – 25-30 ml/100 l su (12.5-30 ml/ha), Chorus 50 WG – %0.045 (45 g/ha), Coprantol Duo – 400 g/ha ve diğerleri.

Sert Çekirdekli Meyvelerde Delik (Yaprak Delen) Hastalığı

Delik (Yaprak Delen) hastalığı, en sık şeftali, kayısı, myrobalan eriği ve bademde tehlikeli bir hastalıktır, kiraz, vişne ve erik ise daha az derecede etkilenir.

Hastalık etmenine göre iki tip delik (yaprak delen) hastalığı ayırt edilir.

Bakteriyel delik (yaprak delen) – *Xantomonas campestris* ve *Bacillus pumilus*

Bu durumda, yapraklarda açık sarımsı-yeşil bir hale ve etkilenmiş dokunun belirgin bir sınırı olan küçük nekrotik lekeler oluşur. Genç yapraklardaki etkilenmiş alanlar delinir. Bakteriler, delik (yaprak delen) tipi hasara ek olarak, tomurcuk ölümüne, bir yaşındaki sürgünlerde kanser yaralarına ve zamk akıntısına da neden olur.

İki bakteri, enfekte olmuş bitki kısımlarında kışlar ve *Bacillus pumilus* ayrıca dökülmüş yapraklarda ve toprakta da kışlayabilir. İnokulum, yağmur damlaları, rüzgar ve emici böcekler tarafından yayılır. Enfeksiyonun giriş noktaları çeşitli kökenli yaralardır (stomalar ve yaprak dökümünden sonra kapanmamış yaprak izleri).

Fungal delik (yaprak delen) hastalığında – *Stigmina carpophila* ilk olarak yapraklarda küçük morumsu noktalar görülür, bunlar soluk kahverengiden toprak rengine kadar değişen küçük yuvarlak lekeler (1-6 mm) haline gelir. Lekelerin etrafındaki dokular halka şeklinde kırmızımsı-kahverengi bir renk alır. Hala büyümekte olan genç yapraklarda, lekelerin merkezindeki dokular nekroze olur, düşer ve yaprak ayasında delikler oluşur. Şeftali, kayısı ve bademde mantar ayrıca tomurcuklara ve sürgünlere zarar vererek kahverengi veya morumsu küçük yuvarlak lekeler oluşturur.

Mantar, enfekte olmuş ince dallarda ve tomurcuklarda miselyum ve konidyum halinde kışlar. Yüksek nem ve 3°C'nin üzerindeki sıcaklıklarda, enfekte olmuş kısımların yüzeyinde konidyumlar oluşur ve bunlar ilkbaharda primer enfeksiyonlara neden olur. Mantarın gelişimi için gereken düşük minimum sıcaklık